

[Anker Lau.]

klart udtales, at vejen er udvidelse af fritlisterne for import og eksport, og så tilføjes der — jeg beder om tilladelse til at citere —

„Under iagttagelse heraf bør det ved tilrettelæggelsen af importreguleringen i henhold til nærværende lov tilstræbes, at forholdene mellem færdige forbrugsvarer og råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder bliver således, at der skabes fornøden konkurrence.“

De fritlister, som nu er sendt til Paris på regeringens ansvar, er ikke udtryk for, at man erindrer sig denne paragraf, og selvom det er tilkendegivet den højtærede handelsminister, at han i Paris skal arbejde for at opnå den størst mulige gensidige frigørelse, beklager jeg, at man ikke i højere grad lod fritlisteforslaget være et udtryk herfor.

Jeg tror, det ville gøre et fantastisk godt indtryk i samtlige Marshalllande, hvis Danmark åbent ville erklære, at vi er villige til at frigive det hele indenfor Marshallområdet, hvis alle de øvrige lande ville gøre ligeså, og så opfordrede til, at man nu koncentrerede sig om den valutakonvertibilitet, som må tilvejebringes, og i en overgangstid benytter den internationale valutafond.

Hvad angår loven, er der jo intet i den, der direkte forhindrer afvikling, hvis man vil føre den dertil svarende politik. Der er vel nok nogle af bemyndigelserne, som efterhånden kan undværes; jeg kan nævne den, der bl. a. omfatter reguleringen af produktionen, som synes mig overflødig nu, og der kan være andre ting, der kan overføres til særlig lov. Men det, der har størst betydning for frigørelsen, er utvivlsomt fritlisterne. De må gøres så store som muligt og sammen sættes således, at de fremmer og underbygger den liberalisering og den konkurrence, der skal til for at udnytte devalueringens fordele.

Jeg håber nu på, at den højtærede handelsminister i det kommende udvalg vil være så forhandlingsvillig, som det summer sig for en minister, der har stemt for samarbejdsorganisationen i Paris.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Bjørner indrømmede i løbet af sin redegørelse her, at der i det sidste års tid eller mere var sket ganske betydelige restriktionsafviklinger, omfattende rationeringsophævelser, og han udtrykte sin glæde herover. Jeg er glad ved, at der foreligger en sådan udtalelse fra retsforbundets side. Det viser dog, at det ikke har været helt forgæves, at jeg og andre fra denne talerstol har gjort retsforbundet op-

mærksom på, hvad det er, der er sket i den økonomiske politik her i løbet af det sidste års tid. Måtte det nu bære frugt i retsforbundets agitation ud over landet!

Det ærede medlem tilføjede imidlertid, at når jeg havde givet sådanne indrømmelser, havde det været i tilfælde, hvor jeg havde været ude for et meget stærkt pres. Hertil skal jeg kun sige, at det i alt fald ikke har været det ærede medlem, der har udsat mig for det pres, eftersom han en lang overgang ikke var medlem af rigsdagens vareforsyningsudvalg; men jeg skal undlade at komme nærmere ind på det for retsforbundet så pinlige emne, hvorfor retsforbundet i den periode ikke var repræsenteret ved nogen anden.

Det ærede medlem var endvidere inde på nogle betragtninger over mine forsøg, som han kaldte det, på at spille stærk mand overfor England. Såvidt jeg forstod, mente det ærede medlem, at jeg her i salen havde gjort visse forsøg på at ville spille stærk mand overfor England. Jeg tror, det ærede medlem hr. Bjørner har misforstået det hele en lille smule; den eneste, der i forbindelse med Englandsaftalen har forsøgt at spille stærk her i salen, er såmænd det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Han benyttede nemlig Englandsaftalen som udgangspunkt for et forsøg på at spille stærk mand og vælte regeringen eller i hvert fald min ringhed. Det lykkedes ikke.

Hvad Englandsaftalen angår, forstod jeg iøvrigt ikke helt det saglige indhold af det ærede medlems synspunkter, hvis der var noget sagligt indhold — det forekommer mig, at der ikke var noget. Det, der nu er sket, er jo, at man har udsat de fortsatte drøftelser med England i 3 måneder, idet man til det tidspunkt må formodes at have et bedre overblik over de prisforhold, der skal lægges til grund for de fortsatte forhandlinger. Når disse forhandlinger genoptages en gang i december, vil de principielle udtalelser fra min side, som det ærede medlem citerede, blive fulgt op så langt og så vidt, det overhovedet er gør ligt. Jeg forstod ikke, om det ærede medlem hr. Bjørner har noget forslag til en anden fremgangsmåde vedrørende Englandsforhandlingerne; i så fald ville det være meget rart at høre, hvad det gik ud på.

Dernæst fremhæver det ærede medlem hr. Bjørner, at man gang på gang har måttet nedskrive kronens værdi, hvilket jo er rigtigt. Og han siger, at det forekommer ham at være noget i retning af en inkonsekvens, at man på et vist tidspunkt havde afvist retsforbundets krav om fuldstændig import-